

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen og jeg bliver neppe ved at fortsætte Debatten mere enige, end vi er, om Levefoden i By og paa Land. Jeg fastholder mit Standpunkt, saa der staaar Paastand mod Paastand, men jeg tror, at de, der har Erfaring baade i By og paa Land, vil give mig Ret i, at Levefoden er af en anden Art, og ikke højere. De mange naturlige Nydelser og Fordele ude paa Landet har vi ikke i Byerne, til Gengæld er Fristelsen eller maaske Nødvendigheden, hvad man vil kalde det, til Stimulanser af mere eller mindre uskyldig Art noget stærkere i Byerne, og det er det, man kalder Luksusforbrug. Naar jeg holder Sommerferie ude paa Landet, bryder jeg mig ikke om Tobak i synderlig Udstrækning; men naar jeg ved Nattetid sidder oppe paa „Social-Demokraten“s Kontor ved det nederdrægtige Arbejde (Latter) — ja, det maa jeg tilstaa, det er et nederdrægtigt Arbejde at være Natte-redaktør —, er en Cigar næsten en Nødvendighed. Derfor mener jeg, at det at beskatte min stakkels Nattecigar saa haardt, som der her er Tale om — det er en let og billig Cigar, jeg ryger, ogsaa af hygiejniske Grunde —, medens man lader de ti Kopper Kaffe gaa skattefrit hen, er en Meningsløshed. Jeg ønsker ingen af Delene merbeskattet. Man siger, det er en Beskatning af Luksus, men det er en Beskatning, der fortrinsvis rammer Byernes Befolkning, hvorimod man skaaner Landbrugets Forbrug, der i lige saa høj Grad er en Luksus. — Den højtærede Finansminister citerede Landboforeningens Henvendelse fuldstændig rigtigt, men i den fornyede Henvendelse, der kom hertil i Foraaret, var denne Bemærkning udeladt, hvorved de aabenbart ogsaa har tænkt paa at lette Vejen for en Toldreforms Gennemførelse. Det var uklogt, at de skrev det i Efteraaret, og det var meget fornuftigt, at de udelod denne Tilføjelse, da Adressen paa ny blev forelagt os.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg kan ikke anerkende den højtærede Finansministers Bestræbelse for

at gøre Landboforeningernes Resolution uforstandig. Jeg kan heller ikke anerkende, at han har haft Held med sig deri. Thi selv om det var rigtigt læst op, hvad den højtærede Finansminister læste op, var denne Resolution kun en Tillægsresolution til en tidligere. Og den Omstændighed, at Landboforeningerne i al Almindelighed ønsker, at det samlede Toldbeløb ikke forhøjes, vil paa ingen Maade indeholde nogen Vanskelighed eller nogen Umulighed for Regeringen. Der er ingen Vanskelighed ved at lægge Værditoldsatserne saaledes, at det samlede Beløb ikke forøges. Det vil naturligvis være umuligt at lægge det saaledes, at der ikke er en eller anden Post, der bliver højere, men saa kan det blive lavere paa en anden. Mig bekendt har Landboforeningerne aldrig udtalt sig mod, at en enkelt Post, den rene Luksusvare, skulde kunne blive forhøjet, aldrig. Jeg synes derfor, den højtærede Minister skulde have holdt sig til den virkelig gode Grund for, at hans Toldlov ikke kan blive til noget, nemlig hans Afhængighedsforhold til det konservative Parti.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. P. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Toldudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 46 af 18. Februar 1922 om Tobaksafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5625).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.